

Afgifter, veed jeg ikke, hvad der ſkulde være i Veien for, at der kunde findes Tilſlutning for et Forſlag, ſom gif ud paa at afløſe Gammeſkatten eller Jordbogsafgifterne (Gad: Det er ganſke rigtigt; det er en ſtor Feil, at de ikke allerede tidligere ere afløſte.) Ja, jeg har ikke Noget imod, at de blive afløſte, men at afløſe dem til en Pris ſom denne, vilde i høi Grad medføre et Tab for Statskassen. At afløſe Skatter til Beløb af flere Millioner imod kongelige Obligationer til Kurs 80 forekommer mig betydeligt at vilde formindſke Statens Indtægter. Det vilde ſkaffe ſtore Beholdninger tilſtede paa en Tid, da man maatte ikke trængte til dem, og det vilde maatte forlede Staten til at bruge ſtore Summer, hvor den ellers ikke vilde gjøre det.

Rasmussen: Uagtet jeg ikke kan indrømme, at det vil være rigtigt at afløſe Rekognitioner paa nogen anden Maade end den, jeg har tilladt mig at foreſlaa i Vædringsforſlaget under Nr. 2, ſkal jeg dog, da jeg ſer, at mit Forſlag ingen Underſtøttelse har ſaaet her i Salen, tillade mig at tage det tilbage.

Da Ingen optog det ſaaledes tilbagetagne Forſlag, var det bortfaldet.

Scavenius: Jeg kan ikke antage, at Forſlagsſtillerne have Ret i, at Statskassen paa Grund af den § 4, der er indført i Lovforſlaget, ſkulde ville tiltage fig Ret til ligeoverfor private Perſoner at afløſe de Afgifter eller Rekognitioner, ſom de ſkulle yde. Hvis Staten vil gjøre det, vil den efter min Formening begaa en ligefrem Uret, ſom jeg ikke kan tro, at det er Lovens Mening at give Tilſædſe til. En anden Sag er det ganſke viſt, naar Staten vil afløſe ſaadanne Afgifter, ſom der ydes til Communerne, thi ligeoverfor Communerne ſtaar Staten i et andet Forhold, der kan den ſiges at være berettiget til ved Lov at forandre ſaadanne Reſuſioner. Det, man vil opnaa ved Lovforſlaget, er ikke af en ſaadan Bigtighed, at jeg tror, der er Grund for Statskassen til at gjøre Opoffrelſer for at opnaa det. Det er min Overbeviſning, at

man ved at følge de ærede Herrerſ Forſlag vil komme til det Reſultat, at Statskassen vil lide et ſtørre eller mindre Tab. Naar der ſaa ſiges, at, hvis Statskassen ikke vil paatage fig et ſaadant Tab, vil den ikke opnaa at ſaa diſſe Afgifter afløſte, ſaa ſiger jeg, at det ogſaa kan være Statskassen temmelig ligeegyldigt. Alt, hvad vedkommende Arveſæfter, Afgiftspligtige, har — jeg vil ikke ſige Ret, — men Grund til at forlange og forvente, er, at der aabnes dem en Mulighed til at afløſe deres Afgifter, ſaaledes at de ikke tabe Noget derved, men de have ingen Ret ligeoverfor Statskassen til at fordre deres Afgifter afløſte, ſaa at de vinde Noget derved.

P. Pedersen, (Frederiksberg Amts 3die Valgkreds): Det maa dog være mig tilladt at gjøre det ærede Medlem opmærſom paa, at denne Sag ikke er ſat i Bevægelse af Arveſæfterne. Det er ikke dem, ſom have begjært at ſaa denne Sag fremmet, men Lovforſlaget er oprindeligt kommet fra den ærede Finantsminister, og jeg mener derfor, at Sagen ſtiller fig noget anderledes, end fremhævet af det ærede Medlem. Arveſæfterne have Ret til at ſige, at de bør ſtilles lige overfor Staten. De ere den ene Part i Sagen, og jeg mener, at det er fuldt berettiget, naar de kræve, at de ſtilles lige med Staten. Hvis Lovforſlaget ikke var fremkommet fra den høitærede Minister, tror jeg ikke, at Arveſæfterne vilde have ſat denne Sag i Bevægelse; men efter at Lovforſlaget er fremkommet, mener jeg, at det ikke alene er vor Sag at ſe paa, hvad der er Statskassens Fordel eller Statens Larm, men vi ſkulle ogſaa ſøge at bidrage vort til, at Loven bliver ſaaledes, at Arveſæfterne kunne være tjente med den.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afſtemning, hvorved

1) Forſlag under Nr. 1 af Frederikſen G. Hansen, E. Larsen, P. Pedersen (Frederiksberg Amts 3die Valgkreds) S. Rasmussen og Rungaaard):

§ 2 affattes paa følgende Maade:

„Afløſning af Arveſæfteafgifter, Grundſkat,